

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา

The Relationship between the Political Communication and the Political Participation of the Voters in Nakhon Ratchasima Area

แก้วตา ว่องเช่าวีปรีชา^{1*} และสุวิมล ตั้งประเสริฐ¹

Kaewta Wongchaopreecha^{1*} and Suvimon Tungprasert¹

Received: May 10, 2019; Revised: August 20, 2019; Accepted: September 2, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการสื่อสารทางการเมือง ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา โดยการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอาศัยอยู่ในจังหวัดนครราชสีมาจำนวน 400 คน โดยได้สุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ชนิดเป็นสัดส่วน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยดังนี้

1. การสื่อสารทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวมมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อใหม่ มีระดับการสื่อสารทางการเมืองสูงที่สุดเป็นอันดับแรกโดยมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมากรองลงมาคือการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุโทรทัศน์ การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ และการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียง ซึ่งมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวมมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง มีระดับการสื่อสารทางการเมืองสูงที่สุด

¹ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นครราชสีมา

¹ Faculty of Management Science, Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Nakhon Ratchasima

* Corresponding Author E - mail Address: kaew2glass@gmail.com

เป็นอันดับแรก โดยมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านบทบาทของผู้สื่อข่าวสาร ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และด้านการมีบทบาทในชุมชนซึ่งมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก

3. การสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การสื่อสารทางการเมือง; การมีส่วนร่วมทางการเมือง; สิทธิเลือกตั้ง

Abstract

This research has the objective of study about the level of political communication and study of Political Participation and study of correlation between the Political Communication and the Political Participation of the Voters in Nakhon Ratchasima Province. The research methodology by Quantitative research, the sampling group that using in this research is the voter who residing in Nakhon Ratchasima Province of 400 voters sampling by Stratified random sampling that is a portion type, has collected the data by questionnaire, analyzed the data by frequency, percentage, means, standard deviation and Pearson's moment correlation analysis with the result as the followings:

1. Political communication of the sampling group in overall was in a much level when consider by side is found that political communication via new media was in a first ascending level and was in a most level secondary is political communication via television, via newspaper, and via radio broadcast were in a much level respectively.

2. Political participation of the sampling group in overall was in a much level when consider by side is found that correlation with the political party has the level of political communication in a first ascending and was in a much level secondary is role of the reporter about voting and role in the communication that participate in political was in a much level.

3. Political communication and political participation of the voter in Nakhon Ratchasima Province in overall has correlation level in positive with high level in significant statistic level of 0.05.

Keywords: Political Communication; Political Participation; Voters

บทนำ

การสื่อสารเป็นเครื่องมือหรือกลไกสำคัญในทางการเมืองไทยมาตั้งแต่อดีต โดยมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดและขยายแนวความคิด ตลอดจนอุดมการณ์ทางการเมืองจากผู้ปกครองไปยังประชาชนในปกครอง เพื่อโฆษณาชวนเชื่อและจูงใจให้ประชาชนเกิดความนิยมชมชอบ ความศรัทธาเชื่อมั่น และความจงรักภักดีต่อผู้ปกครอง

ซึ่งในสังคมปัจจุบัน สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม เปลี่ยนแปลงไปมาก พัฒนาการทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยได้รุดหน้าไป ควบคู่กับพัฒนาการทางเทคโนโลยีทางการสื่อสาร รวมถึงพัฒนาการด้านความรู้ ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมในทางการเมืองของประชาชน ทำให้ “การสื่อสารทางการเมือง” (Political Communication) มีความสลับซับซ้อน และทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น โดยจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมทางการเมืองเกือบทั้งหมด โดยเฉพาะในประเทศที่การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยพัฒนาก้าวหน้าไปมาก จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสื่อสาร (กาญจนา, 2553)

สำหรับการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของไทยที่ผ่านมา นั้น โดยทั่วไปมักจะถ่ายทอดแนวความคิดอุดมการณ์และนโยบายทางการเมืองไปสู่ประชาชนด้วยวิธีการสื่อสารทางเดียว (One-Way Communication) เพื่อรณรงค์หาเสียงผ่านสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ อื่น ๆ และอาจรวมถึงการสื่อสารในรูปแบบการโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) เพื่อโน้มน้าวจิตใจให้ประชาชนเกิดทัศนคติที่ดี ให้การยอมรับและแสดงพฤติกรรมด้วยการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้นักการเมืองหรือพรรคการเมืองที่ตนให้ความไว้วางใจ ดังนั้น จึงมีการนำสื่อมาใช้ในการสื่อสารทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ สามารถเข้าถึงประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้มากที่สุด ทำให้สื่อที่ใช้ในการสื่อสารทางการเมืองใช้สื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ เกือบทุกแขนง โดยเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นสื่อที่จำเป็นและมีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการหาเสียงมาตั้งแต่ในอดีต และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสาร การสื่อสารทางการเมืองก็ทวีความเข้มข้นมากขึ้น การใช้สื่อในการรณรงค์หาเสียงได้ขยายไปยังสื่ออิเล็กทรอนิกส์สมัยใหม่ นับตั้งแต่วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ มาจนถึงสื่ออินเทอร์เน็ตที่ทวีความนิยมมากขึ้นในขณะนี้ (จุฬพล, 2556)

ปัจจุบันการติดต่อสื่อสารเพื่อแสวงหาข้อมูล และสารสนเทศมีความจำเป็นมากขึ้น เนื่องจากการอยู่ในยุคสังคมสารสนเทศ (Information Society) ซึ่งเป็นยุคที่สามารถแสวงหาข้อมูลหรือข่าวสารต่าง ๆ ได้จากสื่อหลากหลายช่องทาง เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ สื่อใหม่ ได้แก่ อินเทอร์เน็ต สังคมออนไลน์ เป็นต้น นอกจากนี้การสื่อสารยังให้ประโยชน์ด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะการนำไปใช้เพื่อการเมืองการปกครอง โดยผู้ปกครองไม่ว่าจะมาจากการเลือกตั้ง หรือการแต่งตั้งย่อมมีภาระผูกพันที่จะต้องปฏิบัติต่อผู้ที่ถูกปกครองหรือประชาชน เพื่อสร้างความเจริญให้แก่สังคมและสร้างความผาสุกแก่ประชาชน ผู้ปกครองจำเป็นต้องมีกฎหมาย มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อสร้างความเป็นระเบียบในสังคม และบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การจะกระทำเช่นนั้นได้ก็ต้องอาศัยสื่อสารเป็นกลไกหรือเครื่องมือสำคัญในการดำเนินการปกครองรัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องเผยแพร่ข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบและเข้าใจ เพื่อให้เกิดความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามนโยบายและกฎเกณฑ์ที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ นอกจากการเผยแพร่ข่าวสารแล้ว รัฐบาลยังมีความจำเป็นในการที่จะได้รับทราบถึงความรู้สึกนึกคิด และความต้องการ หรือประจักษ์ของประชาชนด้วย เพื่อที่จะได้ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินนโยบายของรัฐบาล ให้สอดคล้องกับประจักษ์ในกรณีของการปกครองระบอบประชาธิปไตย หรือเพื่อควบคุมประจักษ์ มิให้เบี่ยงเบน หรือต่อต้านนโยบายของรัฐบาลในกรณีของการปกครองในระบอบเผด็จการ (ณรงค์, 2557)

การเลือกตั้งแต่ละครั้งไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน หรือบรรดาพรรคการเมืองต่าง ๆ ล้วนใช้การสื่อสารเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้งทั้งสิ้น ภาครัฐจะใช้การสื่อสารเพื่อรณรงค์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ภาคเอกชนหรือสื่อมวลชนใช้การสื่อสารเพื่อการให้ความรู้ ให้ข้อมูลข่าวสาร ทำให้ประชาชนได้ทราบความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ ส่วนพรรคการเมืองก็ใช้การสื่อสารเพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์หรือการโฆษณาหาเสียง หาความสนับสนุนจากประชาชน ส่วนประชาชนก็ใช้การสื่อสาร

เพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวการเลือกตั้งที่ได้จากสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อบุคคล หรือสื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และสื่อทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่อมวลชนที่สำคัญที่มีอัตราการแพร่กระจายข่าวสารทางการเมืองสู่ประชาชนมากขึ้นเรื่อย ๆ และในยุคที่การสื่อสารมีการพัฒนาทางเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า ทำให้รูปแบบการรณรงค์เลือกตั้งเปลี่ยนแปลงไป เช่น มีการนำเอาการสื่อสารผ่านดาวเทียม และการสื่อสารโทรคมนาคมที่ทันสมัยมาใช้ในการปราศรัยหาเสียง จึงทำให้ประชาชนมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารได้มากขึ้น (เสรี, 2557)

การสื่อสารจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในการแพร่กระจายข่าวสาร เพื่อให้เกิดความรู้ เสริมสร้างค่านิยม ความเชื่อ และการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแล้ว การเข้ามามีส่วนร่วมในการมีบทบาทในชุมชน การเกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองและบทบาทของผู้สื่อข่าว เช่น การโฆษณาหาเสียง การบริจาคเงินช่วยเหลือพรรคการเมือง การร้องเรียนโดยการเขียนคำร้อง หรือการเข้าร่วมอภิปรายทางการเมือง เป็นต้น (นันทนา, 2557) ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งที่สามารถวัดได้ว่าการเมืองของประเทศนั้น ๆ มีการพัฒนาหรือไม่ การมีส่วนร่วมทางการเมืองถือเป็นกระบวนการที่ใหม่ในระบบการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย ซึ่งการที่ประชาชนหรือประชาสังคม มีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องทางต่าง ๆ เข้าใจบทบาทของตนเองต่อการพัฒนาแนวคิด อุดมการณ์ประชาธิปไตย สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่การพัฒนาทางการเมืองได้เป็นอย่างดี สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือ และช่องทางที่สำคัญในการสร้างความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมือง จะเห็นได้ว่าการสื่อสารทางการเมืองถือเป็นพลังหลักในการพัฒนาการเมือง และจะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการเมืองในภาพรวมต่อไป ดังนั้นการสื่อสารทางการเมือง จึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ประชาชนได้รับรู้ และเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง อุดมการณ์ทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ นับได้ว่าการสื่อสารทางการเมืองเป็นปัจจัยที่สำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย (นันทนา และศรีธญา, 2555)

การสื่อสารทางการเมืองเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งในจังหวัดนครราชสีมา มีสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สูงที่สุดของประเทศไทยใน 4 ภาค หากไม่นับรวมพื้นที่กรุงเทพมหานคร การเลือกตั้งทั่วไปครั้งสุดท้ายเมื่อปี พ.ศ. 2562 นครราชสีมา มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสูงถึง 14 คน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครราชสีมา, 2562) นั่นหมายความว่า การแข่งขันจะเพิ่มสูงขึ้น ไม่เพียงแค่เพียง 3 พรรคเดิมที่เคยได้สัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไป แต่ยังมีพรรคใหม่ คือ พรรคพลังประชารัฐ ที่เข้ามาแบ่งสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดนครราชสีมา เนื่องจากจังหวัดนครราชสีมา มีการแข่งขันทางการเมืองสูง และประชาชนให้ความสำคัญกับการสื่อสารทางการเมืองในหลากหลายช่องทาง มีการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง และการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา โดยศึกษาการสื่อสารทางการเมืองในรูปแบบหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และสื่อใหม่ ในการศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การมีบทบาทในชุมชน การเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง และบทบาทของผู้สื่อข่าว ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างการสื่อสารทางการเมืองให้เหมาะสม และกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้ประชาชนให้ความสำคัญและให้ความสนใจทางการเมืองยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการสื่อสารทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 1,856,704 คน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครราชสีมา, 2562)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จากจำนวนประชากรทั้งหมด กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีคำนวณตามสูตรของทาโร่ ยามานะ (Yamane, T., 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน (ธานินทร์, 2557)

2. ตัวแปรที่นำมาศึกษาในครั้งนี้

2.1 ตัวแปรต้น คือ การเปิดรับการสื่อสารทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย 1) การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ 2) การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียง 3) การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุโทรทัศน์ และ 4) การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อใหม่ ซึ่งสื่อใหม่ หมายถึง การสื่อสารแบบสองทาง โดยผู้รับข้อมูลสามารถแสดงความคิดเห็นหรือโต้ตอบกับผู้ให้ข้อมูล การแสดงความคิดเห็นในช่องแสดงความคิดเห็น สามารถพูดคุยกันผ่านโปรแกรมสนทนาออนไลน์ได้

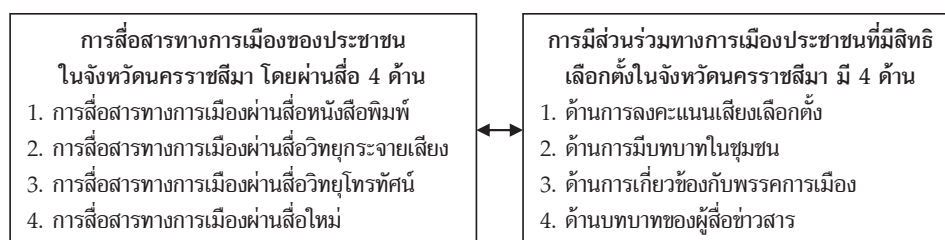
2.2 ตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย 1) ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง 2) ด้านการมีบทบาทในชุมชน 3) ด้านการเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง และ 4) ด้านบทบาทของผู้สื่อข่าวสาร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองของนักวิชาการหลายท่าน ประกอบด้วย Klapper, J. T. (Klapper, J. T., 1990) สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (สุรพงษ์, 2553) ประมะ สตะเวทิน (ประมะ, 2556) และ ยุทธพร อิศรชัย (ยุทธพร, 2559) และสังเคราะห์การมีส่วนร่วมทางการเมืองจากนักวิชาการหลายท่าน ประกอบด้วย Rovinson, J. P. et al. (Rovinson, J. P. et al., 1998) Wiener, M. (Wiener, M., 1971) และณรงค์ สินสวัสดิ์ (ณรงค์, 2557) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

การเปิดรับการสื่อสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา เป็นการศึกษเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร งานวิจัย บทความที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวทางในการศึกษา โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ และระดับการศึกษา

โดยกำหนดให้แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียง การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุโทรทัศน์ และการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อใหม่ โดยลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม, 2553)

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านการมีบทบาทในชุมชน ด้านการเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง และด้านบทบาทของผู้สื่อข่าว โดยลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยได้แบ่งออกเป็น 5 ระดับ กำหนดน้ำหนักคะแนนดังนี้ (บุญชม, 2553)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม จะนำมาทำการประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสจะทำการป้อนข้อมูลของคำตอบในแบบสอบถาม บันทึกเข้าไฟล์ลงในคอมพิวเตอร์ ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (ธานินทร์, 2557) นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติดังนี้

2.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลพื้นฐานตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1.1 ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และค่าร้อยละ (Percentage)

2.1.2 ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 การสื่อสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) (กัลยา, 2552)

2.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Moment Correlation Analysis) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สำหรับการแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) (ชูศรี, 2553)

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.0 และเป็นเพศชายร้อยละ 39.0 มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปีร้อยละ 35.2 รองลงมาคือ 51 ปีขึ้นไป ร้อยละ 35.0 และมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีร้อยละ 44.2 รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ 43.0 ตามลำดับ

2. การสื่อสารทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อใหม่ มีระดับการสื่อสารทางการเมืองสูงที่สุดเป็นอันดับแรก โดยมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุโทรทัศน์ การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ และการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียง ซึ่งมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ เมื่อศึกษาข้อมูลรายละเอียดเป็นรายด้านสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ โดยภาพรวมมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การติดตามข่าวสารทางการเมืองจากการอ่านหนังสือพิมพ์ในคอลัมน์การเมือง มีระดับการสื่อสารทางการเมืองสูงที่สุดเป็นอันดับแรก โดยมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การติดตามข่าวสารทางการเมืองจากการอ่านคอลัมน์หนังสือพิมพ์จากอินเทอร์เน็ต มีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.2 ด้านการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียง โดยภาพรวมมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รับฟังวิทยุกระจายเสียงจากคลื่นความถี่ที่เน้นเนื้อหาทางการเมืองเป็นสำคัญ มีระดับการสื่อสารทางการเมืองสูงที่สุดเป็นอันดับแรก โดยมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การติดตามข่าวสารทางการเมืองจากการฟังวิทยุกระจายเสียง โดยเฉพาะช่วงสนทนาทางการเมือง มีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.3 ด้านการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุโทรทัศน์ โดยภาพรวมมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ การติดตามข่าวสารทางการเมืองจากการดูโทรทัศน์ผ่านอินเทอร์เน็ต มีระดับการสื่อสารทางการเมืองสูงที่สุดเป็นอันดับแรก โดยมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การติดตามข่าวสารทางการเมืองจากการดูโทรทัศน์เป็นประจำ มีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.4 ด้านการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อใหม่ โดยภาพรวมมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ การติดตามข่าวสารทางการเมืองจากการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นประจำ มีระดับการสื่อสารทางการเมืองสูงที่สุดเป็นอันดับแรก โดยมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การติดตามข่าวสารทางการเมืองจากการสืบค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต มีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง มีระดับการสื่อสารทางการเมืองสูงที่สุดเป็นอันดับแรก โดยมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านบทบาทของผู้สื่อข่าวสาร ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และด้านการมีบทบาทในชุมชนซึ่งมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ เมื่อศึกษาข้อมูลรายละเอียดเป็นรายด้าน สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยภาพรวมมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง สส. มีระดับการสื่อสารทางการเมืองสูงที่สุดเป็นอันดับแรก โดยมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง สมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3.2 ด้านการมีบทบาทในชุมชน โดยภาพรวมมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เข้าทำงานร่วมกับกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหาการเมือง มีระดับการสื่อสารทางการเมืองสูงที่สุดเป็นอันดับแรก โดยมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ เข้าทำงานร่วมกับกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม ซึ่งมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3.3 ด้านการเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง โดยภาพรวมมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ร่วมประชุมทางการเมือง ของพรรคการเมืองหรือผู้สมัครรับเลือกตั้ง มีระดับการสื่อสารทางการเมืองสูงที่สุดเป็นอันดับแรก โดยมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ทำงานให้พรรคการเมือง กลุ่มการเมือง หรือผู้สมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3.4 ด้านบทบาทของผู้สื่อข่าวสาร โดยภาพรวมมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เข้าร่วมอภิปรายทางการเมือง ตามสถานที่ต่าง ๆ มีระดับการสื่อสารทางการเมืองสูงที่สุดเป็นอันดับแรก โดยมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ สนับสนุนหรือคัดค้านผู้นำทางการเมือง ในการที่เห็นว่าการดำเนินการทางการเมืองที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ซึ่งมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

4. การสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

4.1 การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง ซึ่งการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากที่สุดเป็นอันดับแรก โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง รองลงมาคือ การเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง การมีบทบาทในชุมชน และบทบาทของผู้สื่อข่าวสาร โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามลำดับ

4.2 การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียงมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง ซึ่งการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียงมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากที่สุดเป็นอันดับแรก โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง รองลงมาคือ การมีบทบาทในชุมชน การเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง และบทบาทของผู้สื่อข่าวสาร โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามลำดับ

4.3 การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง ซึ่งการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากที่สุดเป็นอันดับแรก โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง รองลงมาคือ การมีบทบาทในชุมชน การเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง และบทบาทของผู้สื่อข่าวสาร โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามลำดับ

4.4 การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อใหม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง ซึ่งการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อใหม่ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากที่สุดเป็นอันดับแรก โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง รองลงมาคือ การมีบทบาทในชุมชน บทบาทของผู้สื่อข่าวสาร และการเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การสื่อสารทางการเมือง โดยภาพรวมมีการสื่อสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญกับการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อใหม่สูงที่สุด เนื่องจากในปัจจุบันสื่ออินเทอร์เน็ต สังคมออนไลน์ได้รับความนิยมจากประชาชนเพิ่มสูงขึ้น เพราะสามารถรับข้อมูลข่าวสารได้ตลอดเวลา โดยมีการนำเสนอข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว เกาะติดสถานการณ์ได้ทุกช่วงเวลา ซึ่งสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้จากมือถือ สมาร์ทโฟนของตนเองได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hill, R. J. and Bonjean, G. M. (Hill, R. J. and Bonjean, G. M., 1973) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสารในสหรัฐอเมริกา โดยเห็นว่าเหตุการณ์หรือข่าวสารนั้นมีความสำคัญ ดังนั้นการได้รับข่าวสารที่ทันเวลา สามารถรับรู้ข่าวสารได้หลากหลายช่องทางสามารถนำเสนอข่าวสารได้จากเครื่องมือสื่อสารทุกชนิดของประชาชนได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทยา ลัดยาทิ (นันทยา, 2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการสื่อสารทางการเมืองในพื้นที่สาธารณะของเว็บไซต์ที่มีต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ซึ่งเห็นว่าการรูปแบบของสื่อใหม่ ที่มีทั้งการสื่อสารทางเดียวและการสื่อสารสองทาง เว็บไซต์ประชาไทเป็นสื่อใหม่ที่มีบทบาทความเป็นพื้นที่สาธารณะ และเอื้อต่อการสื่อสารทางการเมืองภาคประชาชน กิจกรรมในเว็บไซต์ได้ส่งผลต่อคุณภาพและทิศทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองภาคประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

การเปิดโอกาสต่อการแสดงออกทางความคิด ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการเมืองและการพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศไทย ดังนั้น การสื่อสารทางการเมืองในพื้นที่สาธารณะของเว็บไซต์จึงส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรมีการส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองในพื้นที่สาธารณะทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ด้วยการสนับสนุนจากภาครัฐและการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลการใช้งานอินเทอร์เน็ตให้มีความชัดเจนและมีเสรีภาพในการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนผ่านสื่อใหม่ต่อไป

2. การมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยภาพรวมมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญกับการเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง เนื่องจากประชาชนเห็นว่า การเข้ามามีส่วนร่วมในพรรคการเมืองจะส่งผลต่อความสามารถในการเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทางการเมืองและการเพิ่มบทบาททางการเมืองยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอลิตรา รัตตะมณี (อลิตรา, 2550) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระดับท้องถิ่น โดยเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมกับการเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง และสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชนิวรรณ ยิ่งยอด (รัชนิวรรณ, 2551) ศึกษาเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มบุคลากรทางการแพทย์ และงานวิจัยของนุชาวดี อิศรางกูรดิ (นุชาวดี, 2555) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความคิดประชาธิปไตย โดยศึกษาพนักงานธนาคารทหารไทย (จำกัด) มหาชน ซึ่งเห็นว่า การเป็นสมาชิกพรรคการเมืองเป็นการแสดงบทบาททางการเมืองที่สำคัญของการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง

3. การสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสินีนุช วิบูลรัตน์ (สินีนุช, 2558) การสื่อสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตคลองเตยพบว่า การสื่อสารทางการเมืองนั้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทยา สัตยวาที (นันทยา, 2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการสื่อสารทางการเมืองในพื้นที่สาธารณะของเว็บไซต์ประชาไทที่มีต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ซึ่งเห็นว่า การสื่อสารทางการเมืองในพื้นที่สาธารณะของเว็บไซต์จึงส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรมีการส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองในพื้นที่สาธารณะทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ด้วยการสนับสนุนจากภาครัฐและการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลการใช้งานอินเทอร์เน็ตให้มีความชัดเจนและมี เสรีภาพในการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนผ่านสื่อใหม่ต่อไป นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมชัย นาคแสนพญา (เฉลิมชัย, 2559) การสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงพบว่า การสื่อสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้งนี้เนื่องจากการได้รับข้อมูลข่าวสารในหลากหลายช่องทาง เป็นการกระตุ้นให้เกิดจิตสำนึกทางการเมืองเมื่อมีกิจกรรมทางการเมืองประชาชนจึงสามารถเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครราชสีมา ในครั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอแนะผลการวิจัย ดังนี้

1.1 การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ ประชาชนให้ความสำคัญกับการติดตามข่าวสารทางการเมืองจากการอ่านหนังสือพิมพ์ในคอลัมน์การเมืองเป็นสำคัญ ดังนั้น การนำเสนอข่าวสารทางการเมือง ควรมีการระบุเรื่องราวทางการเมือง แยกออกจากการนำเสนอข่าวสารในด้านอื่น ๆ อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ที่ต้องการติดตามข่าวสารทางการเมืองได้อ่านข่าวสารทางการเมืองได้สะดวกและตอบสนองข่าวสารของประชาชนยิ่งขึ้น

1.2 การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียง ประชาชนให้ความสำคัญกับการรับฟังวิทยุกระจายเสียงจากคลื่นความถี่ที่เน้นเนื้อหาทางการเมืองเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้จัดรายการข่าวสารทางการเมืองผ่านคลื่นวิทยุ ควรมีกิจกรรมนำเสนอข่าวสารเฉพาะเนื้อหาที่เน้นทางการเมืองโดยเฉพาะ เพื่อให้ผู้ฟังวิทยุสามารถเลือกรับฟังข่าวสารที่เป็นเฉพาะข่าวสารทางการเมืองเท่านั้น

1.3 การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อวิทยุโทรทัศน์ ประชาชนให้ความสำคัญกับการติดตามข่าวสารทางการเมืองจากการดูโทรทัศน์ผ่านอินเทอร์เน็ต ดังนั้นผู้นำเสนอข่าวสารทางการเมืองควรมีช่องทางที่หลากหลายในการนำเสนอข่าวสารทางการเมือง ซึ่งการออกอากาศโทรทัศน์ควรมีการออกอากาศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต และการ Live สด ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ไปพร้อม ๆ กัน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนที่ต้องการรับชมข่าวสารทางการเมืองเพิ่มขึ้น

1.4 การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อใหม่ ประชาชนให้ความสำคัญการติดตามข่าวสารทางการเมืองจากการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นประจำ ดังนั้นการให้ข้อมูล ข่าวสารทางการเมือง ควรมีการนำเสนอข้อมูลผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต สื่อสังคมออนไลน์ สื่อ Social Media เพื่อตอบสนองความต้องการรับข่าวสารทางการเมืองของประชาชนเพิ่มขึ้น

1.5 การมีส่วนร่วมทางการเมือง ประชาชนไม่ได้ให้ความสำคัญกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง (สว. สส. สท.) ดังนั้นในการเลือกตั้ง สว. สส. สท. ควรมีการรณรงค์ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มขึ้น

1.6 การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการมีบทบาทในชุมชน ประชาชนไม่ให้ความสำคัญกับแสดงความคิดเห็นทางการเมืองกับชุมชน ดังนั้น ผู้นำชุมชน ควรมีการจัดกิจกรรมประชุม สัมมนา เพื่อเข้าร่วมการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองให้กับคนในชุมชน เพื่อให้คนในชุมชนตระหนักถึงความสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง แต่อย่างไรก็ตามยังมีประชาชนบางกลุ่มอาจจะให้ความสำคัญกับการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง แต่ถูกปิดกั้นไม่ให้แสดงความคิดเห็นทางการเมืองเนื่องจากในปัจจุบันได้มีประกาศจากคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. ที่ห้ามมิให้ชุมนุมและเคลื่อนไหวทางการเมือง รวมทั้งกฎหมายมาตรา 44 ตามรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว พ.ศ. 2557 ที่ยังมีผลบังคับใช้ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560

1.7 การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง ประชาชนไม่ให้ความสำคัญกับรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งให้พรรคการเมือง หรือผู้สมัครรับเลือกตั้ง เนื่องจากประชาชนเห็นว่า กิจกรรมดังกล่าวเป็นหน้าที่ของพรรคการเมืองอยู่แล้ว ไม่เกี่ยวกับตนเอง จึงไม่ได้ให้ความสำคัญ ดังนั้นผู้ที่รณรงค์หาเสียงเลือกตั้งให้พรรคการเมือง หรือผู้สมัครรับเลือกตั้ง ควรมีกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการหาเสียง เช่น เข้าร่วมกิจกรรมหาเสียงเพื่อร่วมสนุกในกิจกรรมอื่น ๆ ทำให้ประชาชนมีความเพลิดเพลินไปกับการหาเสียงเลือกตั้งของพรรคการเมือง

1.8 การมีส่วนร่วมทางการเมืองเกี่ยวกับบทบาทของผู้สื่อข่าวสาร ประชาชนไม่ให้ความสำคัญกับการแสดงความคิดเห็นในกระทู้ หรือหัวข้อทางการเมือง ถึงบรรณาธิการ หรือผู้ตั้งกระทู้สนทนา ดังนั้นผู้ที่นำเสนอข่าวสารทางการเมืองโดยการให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นควรมีการตอบคำถาม หรือแสดงความคิดเห็นตอบกลับ ข้อความของผู้ที่แสดงความคิดเห็นเป็นการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองร่วมกัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ในวันที่ 1 มกราคมของปีที่มีการเลือกตั้ง อาศัยอยู่ในจังหวัดนครราชสีมาเท่านั้น ดังนั้นการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาจากประชาชนทั่วประเทศ ทุกจังหวัดเพื่อที่จะได้รับข้อมูลที่กว้างขึ้น และเป็นประโยชน์ในการพัฒนาแนวทางในการสร้างการสื่อสารทางการเมืองให้เหมาะสม และกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้ประชาชนให้ความสำคัญและให้ความสนใจทางการเมืองยิ่งขึ้น

2.2 เพื่อเป็นการพัฒนาองค์การสื่อสารมวลชนที่มีความสำคัญต่อการสื่อสารทางการเมืองนั้น จึงควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบสื่อประเภทต่าง ๆ โดยศึกษาตัวแปรหรือปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อการสื่อสารทางการเมือง เช่น ความน่าเชื่อถือของข่าวสารทางการเมืองที่เป็นจริง การนำเสนอข่าวสารที่เป็นกลาง เนื้อหาที่นำเสนอทันต่อเหตุการณ์ การได้รับความไว้วางใจจากผู้รับสาร เป็นต้น อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงพัฒนาสื่อแต่ละสื่อในการสื่อสารทางการเมือง และการพัฒนาทางการเมือง

References

- กาญจนา แก้วเทพ. (2553). แนวพินิจใหม่ในการสื่อสารศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2552). สถิติสำหรับงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จุมพล หนีมพานิช. (2556). พัฒนาการทางการเมืองไทย อำมาตยาธิปไตย ธนาธิปไตยหรือประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เฉลิมชัย นาคแสนพญา. (2559). การสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 12. นนทบุรี : ไทเรมิตริก อินเตอร์ โปรเกรสซิฟ
- ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์. (2527). จิตวิทยาการเมือง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพรววิทยา
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. พิมพ์ครั้งที่ 15 ปรับปรุงใหม่ล่าสุด. นนทบุรี : เอส.อาร์.พรินติ้ง แมสโปรดักส์
- นันทิยา ลัดยวาทิ. (2560). ผลของการสื่อสารทางการเมืองในพื้นที่สาธารณะของเว็บไซต์ประชาไทที่มีต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นันทนา ผาสุข และศรีณยา เลิศพุทธิรักษ์. (2555). แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนในองค์การบริหารส่วนตำบลบางนาง อำเภอบางบาล จังหวัดชลบุรี. วารสารวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์. ปีที่ 6, ฉบับที่ 2, หน้า 58-62
- นันทนา นันทวโรภาส. (2557). สื่อสารการเมือง: ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้. กรุงเทพฯ : แมสมีเดีย

- นุชาวดี อิศรางกูรดิ. (2555). การมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความคิดประชาธิปไตย : กรณีศึกษาพนักงานธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ที่ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- ประมะ สดะเวทิน. (2530). หลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ยุทธพร อิศราย. (2559). แนวคิดการสื่อสารทางการเมือง. เอกสารประกอบการสอน หน่วยที่ 8. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- รัชนิวรรณ ยิ่งยอ. (2551). การสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานแพทย์ใหญ่กรมตำรวจ. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สินีนุช วิบูลรัตน์. (2558). การสื่อสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตคลองเตย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครราชสีมา. (2562). ข้อมูลการเลือกตั้ง. เข้าถึงเมื่อ (4 กรกฎาคม 2562). เข้าถึงได้จาก (www.ect.go.th/ewt/ewt/ect_th/news_page.php?nid=863)
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2541). การสื่อสารกับการเมือง. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ประสิทธิ์ภักดิ์ แอนด์ พริ้นติ้ง
- เสรี วงษ์มณฑา. (2557). การประยุกต์ทฤษฎีในการสื่อสาร. เอกสารประกอบการสอนชุดหลักและทฤษฎีการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- อลิตรา รัตตะมณี. (2550). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระดับท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- Hill, R. J. and Bonjean, G. M. (1973). New Diffusion: A Test of the Reclarity Hypothesis. **Journalism Quarterly**. Vol. 41, (Spring 1969). pp. 336-341
- Klapper, J. T. (1990). **Effect of Mass Communication**. New York : Free Press
- Rovinson, J. P., Rusk, J. G., and Head, K. B. (1998). **Measure of Political Attitudes**. Ann Harbor, Michigan : Institute For Social Research
- Wiener, M. (1971). **Political Participation : Crisis of Political Process**. pp. 161-163 in L. Sinder (eds.). **Crisis and Sequence in Political Development**. Princeton: Princeton University Press
- Yamane, T. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis**. 3rd Edition, Harper and Row, New York